

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Homiliae Super Ezechielēm

Gregor <I., Papst>

[Basel], 1496

Prefatio

[urn:nbn:de:bsz:31-333313](#)

Prefatio

Prefatio beati Gregorij pa-
pe in Omelias super Ezechiele
prophetā feliciter incipit.

Ulcissimo fratri Mariano

episcopo: Gregorij episco-
pus: seruus servorum dei:
omelias que in beato Eze-
chiele propheta: ut corā pos-

pulo loquebar: excepte sūt
multis curis irruētibus in abolitide reli-
querā: sed post annos octo petētibus fra-
tribus notarioz scedula requare studiū:
easq; fauente dño transcurrēns inquantū
ab angustijs tribulationō luctū remenda-
ui. Tua itaq; dilectio: has sibi ad lege-
dū mitti poposcerat. Sed valde incōgrū
credidi vt aquā despiciabiliē hauriret: quē
cōstat de beatoz patrī Ambrosij atq; au-
gustini torētibus profunda ac perspicua
fluenta assidue bibere. Sed rursum dū co-
gito qđ sepe inter quotidianas delicias:
etīa viliozas cib; suauiter sapiūt: transmi-
si minima legēti potiora: vt dū cibos gros-
sor velut pro fastidio sumi: ad subtilio-
res epulas audius redeat.

Explicit prefatio.

Expositio beati Gregorij pa-
pe in Omelias super Ezechiele
prophetā feliciter incipit.

Omelia I

Et omnipotētis aspira-
tione de Ezechiele pro-
pheta locuturus prius
debeo tempa t̄ modos
aperire propheetie: vt dū
accessus eius ostendit:
virtus melius cognoscatur.
Propheetie tempa tria sunt: scilicet:
Preteritū presens t̄ futurū. Sed sciendū
est qđ in duobus t̄ plibus propheetia ethy-
mologiā perdit: quia cū propheetia dicta
stāde o qđ futura predicit: quādo de pres-

Omelia

I

terito vel presenti loquit: rationē sūl nos
minis amittit. Quoniam non prodit quod
venturū est: sed vel ea memorat que trās-
acta sunt: vel ea que sunt. Que tamē tria
propheetie tempora verius loquimur: si ex
sacre scripture testimonijs ostendamus.
Propheetia de futuro est. Ecce virgo in
vtero accipiet t̄ pariet filiū. Isaie. 7. ca.
Propheetia de preterito est. In principio
creauit deus celū t̄ terrā. Gen. 1. De illo
enī tempore dixit homo: quo nō erat ho-
mo. Propheetia de presenti est: quādo dicit
Paulus apostol⁹. Si autē omnes p̄
pheterē intrat autē quis infidelis vel idio-
ta cōuincit ab oīib⁹ dijudicat: ab om-
nibus occulta cordis eius manifesta fūt.
Et ita cadens in faciē: adorabit dominū
pronūcians quod vere deus in vobis sit.
1. Corinth. 14. Cū igit̄ diei: occulta cor-
dis eius manifesta fūt: profecto monstra-
tur: quia per hūc modū propheetie spirit⁹
nō predictit quod futurū est: sed ostendit
quod est. Quo autē pacto propheetie dicat
spiritus: qui nihil futurū indicat: sed pre-
sens narrat: Qua in re antinaduertendū
est qđ recte propheetia dicit: nō quia pre-
dictit ventura sed quia p̄dit occulta. Ne
quippe quālibet sicut ab oculis nostris in
futuro subtrahit tempora: ita ab oculis
nostris in p̄senti subtrahit causa. Ventura
ra etē res occultas in futuro temporē pre-
sens aut̄ cogitatio abscondit in latēte cor-
de. Est etiā propheetia presens cū res que
libet nō per animū: sed per absentē locū te-
git: que tamen per spiritū veniuntur. Et
ibi fit presens propheetantis anim⁹: vbi per
presentiā nō est corpus. Nam giezī longe
a propheeta recesserat: cū Waaman syri mū-
nera percipiebat. Lui tamen isdem pro-
pheeta dicit:

Bonne cor meū in p̄senti
erat: quādo reuersus est homo
de currū suo in occursum tibiz.]

Sciendū quoq; est: quia propheetie tem-
pora inuicē sibi concinuit ad probacionē:
vt aliquādo ex futuris preterita: aliquās

A 2